

den med en aarlig Indtægt af 1,200 Rd. er en selvstændig, uafhængig Mand, er paa den grønne Green. — Forslaget under Nr. 36 tiltaler mig saaledes meest; men i og for sig kan jeg ikke have noget Væsentligt at erindre imod, enten man maatte vedtage dette Forslag eller Lovudkastets. — Der er imidlertid en Omstændighed, som det maa være mig tilladt at gjøre opmærksom paa, og det er den, at det Forslag, som var stillet under Nr. 13, og som nu rigtignok er vedtaget i en Skikkelse, som jeg ikke kan troe vil blive dette Forslags endelige, da det favner de absolut nødvendige Tilføininger, vil frembringe en vis Banfælighed ved Scalaen, som netop for Kjøbenhavn vil faae en deel Betydning. Man beskaffer jo igjennem dette Forslag de Mand, der i det Hele eller tildeels have deres Indtægter i Kjøbenhavn, men hvis Hjerte ikke hænger stærkere ved Byen, end at de tage Bopæl udenfor dens Territorium; man siger, at de i Kjøbenhavn skulle svare Skat af disse Indtægter, men kun halv Skat; men naar dette er Tilfældet, saa maa man aabenbart udtale, hvorledes de skulle staae ligeoverfor Scalaen; jeg tillader mig at henlede Udvalgets Opmærksomhed derpaa. Hvorledes skal saaledes Scalaen, for at tage et Exempel, anvendes paa en Mand, der boer udenfor Kjøbenhavn og dens Grund, og som har en Eiendom i Kjøbenhavn, hvoraf han har 600 Rd. Indtægt, — det kan gjerne være, at han har 6,000 Rd. foruden de 600 — hvad skal der drages fra de 600 Rd. for at finde hans Skattebeløb. Det vil være aldeles nødvendigt at forandre Forslaget Nr. 13, saaledes som det er vedtaget her ved 2den Behandling; men jeg maa tillade mig at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa de aldeles særlige Banfæligheder, der opstaae ved en hvilken som helst Scala's Anvendelse paa den halve Indtægt og den halve Skat. Forslaget under Nr. 34 tiltaler mig aldeles ikke, og det er naturligt, da det har ligget for til Ministeriets Overveelse, og man ikke har fundet sig foranlediget til at tage Hensyn dertil. Forfaavidt man i dette Tilfælde har villet paaberaabe sig den communale Selvstændighed, viser jeg dette tilbage som aldeles ugrundet. Enten er den foreliggende Sag Gjenstand for den lovgivende Magts

Virksomhed eller ikke. Er den Gjenstand for den lovgivende Magts Virksomhed, ville vi raadslaae aldeles frit og selvstændigt derom og ikke lade os begrænse ved, at man paaberaaber sig at stemme overeens med Kjøbenhavns. Communalbestyrelse; vi ere berettigede til at raadslaae aldeles frit, og jeg vilde beklage baade Ministeriet og Rigsdagen, dersom den lovgivende Magt ikke, naar en Sag som denne kommer for, og der skal lovgives om den, skulde have sin fulde Selvstændighed. Man maa over Communens Selvstændighed ikke glemme den lovgivende Magts Selvstændighed og ikke sætte den lovgivende Magt ned til at skulle gaae i Sporet af, hvad Communalbestyrelsen maatte beslutte. Jeg troer ikke, at Communalbestyrelsen har havt det rette Syn paa Sagen; jeg troer, at 3,000 Rd. har staaet for den som en aldeles jevn Formue, og at det mere har staaet for den, hvad den selv og dens nærmeste Kreds have i Indtægt, end hvad Kjøbenhavns Skattebyere i Reglen have. Jeg finder derfor langt snarere Anledning til at sætte 1200 Rd. som Betegnelse af den Indtægt, der kan bære det fulde Skattebeløb, end 3000 Rd., saaledes som det ogsaa forekommer mig oplyst af en æret Taler (H. Hage). Jeg kan heller ikke finde, at der ikke skulde være Anledning til at tage Hensyn til Landet i det Hele. Jeg har for mit Vedkommende aldeles aabent vedkjendt mig, at jeg finder det rimeligt, at i det samme Land visse Hovedgrundsætninger for Beskattningen gjøres gjældende, saameget mere som jeg, efter hvad jeg har tilladt mig at bemærke, anseer det for rigtigt at tilveiebringe et Grundlag, som, naar der skulde blive Tale om extraordinaire Skatter, kunde komme til Anvendelse. Det er paa ingen Maade noget Uøret, at communale Skattnormer i særlige Tilfælde bruges som Regler for Opkrævningen af Statskatter. Hensynet til en for hele Landet almindelig Indkomstskat er derfor aldeles berettiget; at der kan stee særlige Begrænsninger med Hensyn til de særlige Forhold, skal jeg naturligvis gjærne indrømme. Jeg vilde meget hellere have, at kun 100 og 200 Rd. skulde være fri; men hvis man maatte beslutte det anderledes, skal jeg ikke have videre derimod. — Forslaget un-